

52601320 : สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

คำสำคัญ : เศรษฐกิจพอเพียง, การจัดการชุมชนอย่างยั่งยืน

ธนัญพร ธรรมอร่ามกิจ : การจัดการชุมชนอย่างยั่งยืนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา: หมู่บ้านหนองน้ำใส ตำบลรางบัว อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี. อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ: อ.ดร.วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์. 105 หน้า.

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และสภาพทั่วไปของชุมชน ศึกษาการจัดการชุมชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการจัดการชุมชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ผู้ศึกษาใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์และการสังเกต ผลการศึกษาพบว่าชาวบ้านบ้านหนองน้ำใส มีวิถีการดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงในเรื่องการประกอบอาชีพ การใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน การดูแลสุขภาพของตนเอง การดำรงรักษาวัฒนธรรมและประเพณี คือ ชาวบ้านมีการเรียนรู้วิธีการประกอบอาชีพจากศูนย์การเรียนรู้ของชุมชน เพื่อนำมาปรับใช้ในการประกอบอาชีพ ได้แก่ เลี้ยงหมูหลุม ทำนาข้าว ชุมชนมีการจัดการชุมชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ การรวมกลุ่มของชุมชนเพื่อประกอบกิจกรรม และกลุ่มอาชีพ มีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเรียนรู้การทำปุ๋ยหมักใช้เอง เลิกใช้ปุ๋ยเคมีเพื่อการบำรุงดิน ปลูกป่าทดแทน มีการจัดระเบียบทางสังคมในการกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้รับผิดชอบ แบ่งได้เป็น 8 คุ้มหัวหน้าคุ้มสามารถดูแลประสานงานกับชาวบ้านในแต่ละเรื่อง ได้อย่างทั่วถึง มีการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับชาวบ้าน ในการประกอบอาชีพการเกษตร โดยจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ภายในชุมชนเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีใหม่ที่เหมาะสม และถ่ายทอดแนวทางการประกอบอาชีพใหม่แก่ชาวบ้าน มีสร้างเครือข่ายให้คนชาวบ้านมาสัมพันธ์กันในเรื่องเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ การรวมกลุ่มการเรียนรู้ที่ศูนย์ ทำให้คนในชุมชนมีความกระตือรือร้น มีน้ำใจ และมีจิตสำนึกสาธารณะปัจจัยที่ส่งเสริมการจัดการชุมชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ ผู้นำมีการริเริ่มทำเป็นต้นแบบแก่ชาวบ้าน ส่งเสริมการเรียนรู้ของชาวบ้าน โดยการถ่ายทอดข้อมูลการประกอบอาชีพต่างๆ โดยใช้ศูนย์การเรียนรู้เป็นศูนย์กลาง การจัดศูนย์เรียนรู้ในชุมชนทำให้ชาวบ้านมีการแสดงออก มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมตามองค์กร ร่วมกันคิดวางแผน หาแนวทางแก้ไขปัญหา ศูนย์เรียนรู้ที่จัดตั้งขึ้นในบ้านหนองน้ำใส เป็นองค์กรเพื่อการประกอบอาชีพ ได้แก่ โรงสีข้าวของชุมชน ปัจจัยด้านระบบครอบครัว และเครือข่ายของชาวบ้านทำให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องของวิถีปฏิบัติซึ่งกันและกันอย่างมีคุณธรรมผ่านความซื่อสัตย์ มีความจริงใจ มีการแบ่งปัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และชาวบ้านมีสภาพทางวัฒนธรรม ค่านิยม และความเชื่อในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ชาวบ้านนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิต ไปใช้ในการประกอบอาชีพทำให้ชุมชนมีการจัดการอย่างยั่งยืนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2554

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ.....

52601320 : MAJOR : PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT

KEY WORD : SUFFICIENCY ECONOMY, COMMUNITY SUSTAINABLE MANAGEMENT

THANANPORN THUMARAMKIT : SUSTAINABLE COMMUNITY MANAGEMENT
BASED ON THE SUFFICIENCY ECONOMY PRINCIPLES OF NONGNAMSAI VILLAGE,
CHOMBUENG, RATCHABURI PROVINCE. INDEPENDENT STUDY ADVISOR : VIROJ
JADESADALUG, Ph.D. 105 pp.

This research aimed to investigate how people led their lives and the general state of communities, to study the community management, and to study factors promoting the community management, based on the Sufficiency Principles. The data collecting tool for this qualitative research consisted of observation and in-depth interviews. The research revealed that people of Nongnamsai Village led their lives based on the Sufficiency Economy Principles on working in their occupation, daily expenses, health care, perpetuate culture and tradition. They learned how to perform their jobs from the community center of learning, for example, raising pigs in the holes, and rice farming. As for the community management, they formed activity groups and occupation groups. They learned how to use natural resources, make inorganic fertilizers by themselves, stop using organic fertilizers for soil maintenance, and reforest at the Khayam mountain. On society arrangement, roles and functions of people responsible for different tasks were specified, dividing into 8 groups, The head of each group was able to cooperate with villagers and saw through everything. Learning promotion was provided to villagers on agriculture by setting up a learning center for community so as to impart knowledge of using appropriate technology as well as suggest them new jobs. A network was set up so that those with common interest and jobs could come and learn from one another, resulting in their enthusiasm, with high spirit and public mind, to join activities. As for supporting factors on community management, the leaders acted as models for learning promotion to villagers on imparting information of different jobs at the center. The villages dared to express their opinions and participated in activities. Also, they shared ideas, planned, and found problem-solving solutions. This center was a place to help people with their occupations, such as having a rice mill for communities. Concerning the family system and relatives of the villagers, it gave rise treating each other with respect through honesty, sincerity, sharing, and helping one another. Villagers had values and belief in the Sufficiency Economy Principles and applied them in leading their lives and their occupations, resulting in having the sustainable management that was based on the Sufficiency Economy Principles.

Program of public and private management Graduate School, Silpakom University Academic Year 2011

Student's signature

Independent Study Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถเป็นอย่างสูงจาก อาจารย์ ดร.วิโรจน์ เกษญาติลักษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัย ทุ่มเทความรู้ด้านวิชาการและเสียสละเวลาอันมีค่าให้กับผู้วิจัยอย่างไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย

ขอขอบคุณ อาจารย์ ดร.ธีรพงษ์ บัวหกล้า และ อาจารย์ ดร.สวรรยา ธรรมอภิพล กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่ได้ให้ความรู้ ให้คำแนะนำ ตลอดจนช่วยปรับปรุง แก้ไข ให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความชัดเจนและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณชาวบ้านหนองน้ำใส ตำบล รามบัว อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี ที่ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามและให้ข้อมูลด้วยความเต็มใจและกรุณาสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงวิถีชีวิตอย่างละเอียด

ขอขอบคุณคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย รวมทั้งหล่อหลอมให้ผู้วิจัยเป็นคนที่มีความอดทนและไม่ย่อท้อกับปัญหาและอุปสรรคที่ผ่านเข้ามาในชีวิต

ขอขอบคุณพี่ๆ และเพื่อนๆ สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน รุ่น 3 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกคนที่เป็นกำลังใจในการทำวิจัยและคอยถามถึงความคืบหน้าเสมอมา รวมทั้งได้พูดคุยเกี่ยวกับงานวิจัยซึ่งส่งผลให้เกิดประเด็นต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยเป็นอย่างยิ่ง